

[Waldorff]

Så er vi fremme ved det, jeg faktisk mener om dagsordenen. Vi kunne støtte den på trods af betæneligheder, hvis vi mente, at der virkelig lå et reelt fremskridt i det. De betæneligheder, vi har, drejer sig om, at den indeholder en slet skjult opfordring til trepartsdrøftelser, og det er ikke det, SF vil med den dagsorden. SF går ikke pludselig ind for trepartsforhandlinger, heller ikke i forbindelse med arbejdstidsspørgsmålet.

Men der er to mulige konsekvenser af den dagsorden. Den ene er, at man rent faktisk alvorligt satser på trepartsdrøftelser. Hvis man gør det alvorligt, kan der komme et resultat ud af denne dagsorden, som binder regeringen, og ikke andet så moralsk i hvert tilfælde. Hvis man ikke vil have disse trepartsdrøftelser med en eller anden bindende virkning, er der kun den anden mulighed, nemlig at regeringen i sin redegørelse til jul siger præcis det samme, som regeringspartierne har sagt i dag, nemlig at der ikke er råd til at gennemføre en væsentlig nedsættelse af den daglige arbejdstid med lønkomensation, og så kan arbejdsmarkedets parter nedsætte arbejdstiden, hvis de ønsker at forhandle sig frem til det. Og så kan man tage nøjagtig den samme diskussion forfra.

På den måde kan man sige, at det enten er et illusionsnummer eller også en opfordring til trepartsdrøftelser. Vi anerkender, at SF, socialdemokratiet og det radikale venstre trods alt har afsendt et signal om, at der skal gøres noget ved arbejdstidsproblemerne, og det betyder, at vi vil undlade at stemme for dagsordenen.

Det, som virkelig er vigtigt – og det må især være en diskussion for venstrefløjen – er, hvordan det bliver muligt at skabe en diskussion, som påvirker fagbevægelsen til at overvinde den splittelse, som eksisterer mellem de forskellige faggrupper. Så længe der er den splittelse, kommer vi ingen vegne, og vi vil advare imod et forsøg på at lovgive sig vej igennem arbejdstidsproblemerne, for med en så svag og splittet fagbevægelse kan det kun betyde, at folketinget påtager sig den rolle at lovgive også om løn- og arbejdsvilkår i forbindelse med en arbejdstidsnedsættelse. Det vil være et meget alvorligt indgreb imod de faglige rettigheder.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg er da glad for at høre, at VS ikke vil stemme imod denne dagsorden, for det må betyde, at VS ikke er 100 pct. enige i, at der er tale om deciderede trepartsforhandlinger, som vi ellers kender dem. Det er der nemlig ikke. Her er lagt op til nogle drøftelser mellem parterne og – det sidste er det væsentlige, det, jeg vil gentage nu – til, at man på baggrund af disse drøftelser får en redegørelse i folketinget inden udgangen af 1983, så vi får lejlighed til at diskutere problemerne videre. Men jeg vil advare mod at tro – og det tror jeg egentlig heller ikke VS mener, for så havde de stemt imod dette her – at der her er tale om trepartsforhandlinger, som vi tidligere har kendt dem.

Formanden:

Der er megen uro, ikke mindst til højre i salen.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg vil bare sige til VS, at jeg tror aldrig, at de er rigtig glade, fordi de ser skygger alle vegne. Når man ved en debat som denne er nået frem til, at der skal foretages konstruktive undersøgelser af alle spektrerne på arbejdsmarkedsområdet, så forstår jeg egentlig ikke, at VS ikke også kan medvirke til en sådan dagsorden. Jeg tror, der ville blive skabt et grundlag, som vil gøre det muligt i 1985 på forskellige områder at tage initiativer til arbejdstidsnedsættelse, og som betyder, at arbejdsmarkedets parter vil være i stand til at finde veje, til at få sat arbejdstiden ned og dermed også få flere mennesker i arbejde. Jeg synes, I skulle gå med til denne dagsorden.

Formanden:

Der er stadig en helt urimelig støj, især til højre.

Steffensen (KrF):

Jeg skal takke hr. Svend Auken for hans venlige bemærkninger før. Hr. Dyremose, hr. Svend Auken og jeg er enige om, at det er ikke dette tings opgave at lovgive om den problemstilling, som vi har drøftet i dag. Det er udmærket, at vi får den drøftet, og kriste-